॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – २)

जातवेदसे सुनवाम् सोमं मरातीयतो निद्हाति वेदः। स नः पर्षदित दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धं दुरिताऽत्यिः॥१॥

ताम् प्रिवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफुलेषु जुष्टाम्। दुर्गां देवीश शर्रणमृहं प्रपंद्ये सुतर्रसि तरसे नर्मः॥२॥

अग्ने त्वं परिया नव्यौ अस्मान्थ्स्वस्तिभिरित दुर्गाणि विश्वौ। पूर्श्व पृथ्वी बंहुला ने उर्वी भर्वा तोकाय तनेयाय शंयोः॥३॥

विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरिताऽतिपर्षि। अग्ने अत्रिवन्मनेसा गृणानौऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम्॥४॥

पृतना जित्र सहमानमुग्रम् प्रिः ह्वेम पर्माथ्सधस्थात्। सनः पर्षदितं दुर्गाणि विश्वा क्षामद्देवो अति दुरितात्यिः॥५॥

प्रलोषि कमीड्यो अध्वरेषु सुनाच होता नव्यश्च सित्सि। स्वाञ्चौग्ने तुनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यं च सौर्भगुमार्यजस्व॥६॥ गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवैन्द्र विष्णोरनुसर्श्वरेम। नार्कस्य पृष्ठमभि संवस्नानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम्॥७॥ कात्यायनायं विद्यहें कन्यकुमारि धीमहि। तन्नों दुर्गिः प्रचोदयात्॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.net/wiki/StotraSamhita:About